titorium a ſe ⁊[b] ab aduerſario[c] intentatum in ſolo[d] poſſeſſorio ꝓcedendo. ¶ Clemens. v. in concilio vienē.

De dolo et contumacia.

Si ca[?]n diffinitiuā ſententiā[f] a iudice q̄s appellādo recedat et iudex ſue appellationi nō deferens[g] citato vel etiā nō citato[h] vlterius in cauſa ꝓcedens cōtra ipſum etiam abſentem[i] ſententiā diffinitiuā ꝓmulgat[k] poterit idē appellans a dicta ſententia infra tempus debitū[l] appellare[m]. niſi eius prima appellatio eſſet friuola manifeſte[n]

b ¶ Et ꝓ vel. vt. ff. de ꝟ. ſig. ſepe. de reſcrip. c. ij. vbi de hoc.
c ¶ Aduerſario. hec lr̄a ⁊ ſeq̄nſ approbare videt̄ qꝺ no. Jo. ā. q. ij. c. i. ⁊ ber. ſ. de or. co. c. fi. Hoſ. Inno. ⁊ Ab. ꝺ reſti. ſpo. ex q̄ſtiōe. ſ. q̄n ſup eadē re intētat vn⁹ petitoriū alter ſup illa intētat poſſeſſoriū recuꝑande prius audit̄. ⁊ ſic vtilius ē ſibi agere q̄ excipere qꝺ ho. nō placuit. q̄ dicebat ex vi actionis eū nō pri⁹ audiēduꝫ ſed ſimul dicēs q̄ in decr. ex ꝯqueſtiōe p̄ us excepit poſtmoꝺ egit vt ibi ſcripſi.
d ¶ Solo. q̄ſi nil habeat docere de petitorio. ⁊ ꝑ h̄ videt̄ q̄ peteret reſtitutioneꝫ bñficij nō habeat iuſtificare poſſeſſioneꝫ vel ꝓbare titulū. de reſti. ſpo. in lr̄is. ꝯ. de c̄. p̄ſ. ꝯſtitut⁹. vide qꝺ dixi ſup gl. ij. et qꝺ no. Hoſt. in ſum. de reſti. ſpo. §. in caſib⁹. ꝟ. q̄d ḡ. volēs ſe defendere ꝯ hūc tex. rn̄debit ꝑ dec. ex p̄te. de reſti. ſpo. vbi intentans poſſeſſoriū ꝓbat ꝯiugiū. ⁊ ꝑ dec. ad decimas. e. ti. li. vi. Aliud ē ergo intētare petitoriū aliud iuſtificare poſſeſſorium ex ti. vbi natura poſſeſſorij h̄ req̄rit. ſed vide qꝺ dixi in p̄
e ¶ Si. decr. ex p̄te. in glo. q̄ſi dicat vltra medium.
f ¶ Jante. ſe ſumat ⁊ determinat caſum dubiū circa decre. eū qui. e. ti. li. vi. ⁊ qꝺ ibi tāgit arch. ⁊ qꝺ no. de reg. iu. inter mōſteriū. in vi. glo.
¶ Sniam. ⁊ ſic oportet appellationē iuſtificari ſolū ex virtute grauaminis illati ꝓpt̄ qꝺ appellat̄. vt. j. de ap. appellanti
g ¶ Nō deferēs. ſi detuliſſet ſnīa poſtea ꝑ ipſum lata nō valuiſſet. qꝺ dic vt de ap. cū appellatiōib⁹. li. vi. bene aūt fecit iudex nō deferēdo ex q̄ putabat ex falſa cauſa appellatū. nunq̄ eni reuocabit̄ qꝺ ꝑ eū fiet niſi prius iuſtificetur appellatio qꝺ
h ¶ Nō citato. q̄ citat̄ nō tene dic vt no. e. ti. non ſolū. li. vi. tur. vt in predi. decre. eum qui.
i ¶ Abſentē. fortificabāt dubiū h̄ duo q̄ citat⁹ fuit ⁊ q̄ fuit abſens. ꝑ que apte videbat̄ ꝯtumacia in nō veniēdo vt. j. dicam
k ¶ Promulget. qꝺ potuit ſi lis erat ꝯteſtata ⁊ q̄ liq̄bat de cauſa. ſ. e. c. put. ⁊ idem ſi nō erat ꝯte. ſed erat de caſib⁹ q̄bus ꝓcedi pōt ad ſniam li. nō ꝯte. ꝯ ꝯtumacē qui habent̄ vt li. ꝯt.
l ¶ Debitū. ſ. x. dierū ⁊ a t̄pe noticie. de q̄n inter. ⁊ in glo. ap. ꝯcertationi. li. vi.
m ¶ Appellare. no. Inno. ⁊ poſt eū Hoſti. de ap. dilecto. vt ibi p̄ſcripſi in fi. vi. glo. ⁊ Guilh̄. in ſpe. de ſen. ꝓlata. §. iux̄ ꝟ. q̄d ergo ſi appellatio. q̄ appellās ad ſniam q̄ poſtea appellat a ſnīa ꝑ hoc nō renūciet p̄me appellationi nec ſniam ratificat gemiatio eni appellationū nō ſubmittit ſed ſubtrabit appellantem a iudicis ꝑtāte. xxxi. q. ij. lothari⁹. de ap. bone. ⁊ c. dilecte. nō ob. ff. rem ra. ha. l. iij. §. falſus. qꝺ ſolue vt no. Ber.
n ¶ Manifeſte. vt q̄ nulla cauſa fuit ibi ex de re iudi. c. i. preſſa vel nō legitima dato q̄ eſſet vera. vel licꝫ legitima manifeſte falſa vel iam ꝓnūciatū eſſet illā falſam ⁊ nō appellatū Et aduerte q̄ ꝓbare videt̄ hec lr̄a q̄ vera ꝯtumacia in nō veniendo nō impedit appellantē vl̄ appellationē niſi ſit manifeſta vt ſic in vera ꝯtumacia diſtinguebat̄ inter manifeſtā ⁊ dubiam. appellās eni friuole ⁊ recedens vere ꝯtumax eſt. ⁊ tn̄ ſi hoc non ē manifeſtū appellat ⁊ ſm̄ hoc intelligēda vident̄ iura q̄ dicūt ꝯtumacē in nō veniēdo nō appellare. ij. q. vi. §. ſunt quoꝝ. in p̄n. xxiiij. q. iij. de illicita. C. de iudi. ꝓꝑerādū §. cuꝫ ſūt quoꝝ ap. nō re. l. i. C. e. ti. In non veniēdo iō dixi. q̄ ꝯtumax in non parendo appellat. ff. de ap. creditoꝝ. §. iuſſuſ. ⁊ ꝑ ratione diuerſitatis dicit glo. q̄ iſte peccat in vno tm̄ ille in duobus quod intelligo q̄ iſte venit ſed non paret ille nec venit nec paret. Guil. in ſpe. de ꝯtuma. §. i. ꝟ. ⁊ no. p̄mo diſtinguit duplicem ꝯtumaciam veram ⁊ preſumptam. Secundo triplicem. ſcilicet euidentem veram ⁊ preſumptā aut fictam. dicens q̄ verus ꝯtumax quem citatio apprehendit non auditur appellans ⁊ multominus euidens ⁊ euidentem vocat cōtumaciam illius qui dixit ſe non venturū. ⁊ an ſufficiat h̄ extra iudicium dixiſſe nuncio citanti. vide quod no. de ſen. ex. venerabilibus. §. ſecus. li. vi. veram illius quem citatio apprehendit. fictam vl̄ interpretatiuā citati ad domū quem citatio non apprehēdit. Ja. de arc. ꝯtumaciam quam. ſ. dixi euidentem dicebat veriſſimā. ⁊ dicebat fictum ꝯtumacem appellare verum venientem iudice ſedente ꝓ tribunali reſtitui ad appellandū. ff. de in inte. reſti. l. diuus veriſſimū nullo iure ad appellandū admitti. ff. ex qui. cau. in poſ. ea. fulcin⁹. §. fi. Sed circa hoc eſt ſciendum q̄ i vero ꝯtumace quadruplex eſt opi. ⁊ in ficto quadruplex. Nā aliqui dicunt verum queꝫ ſ. dixi euidentē veriſſimū alij inuentū alij non inuentū tūc demū ſi ſe citatum nouit alij citatum ab homine. Item quidam dicunt fictuꝫ inuentū qui dixit ſe venturū ſed tacuit vel non venit ⁊ hanc etiam recitat glo. vi. in. l. fi. ff. de reſtit̄. in integ. Alij dicūt hunc verum ſed fictū non inuentū. ⁊ facit qꝺ no. in. l. ex ꝯſenſu. §. fi. ff. ꝺ ap. Tertij i non inuento diſtinguūt an citatio poſtmodū ad iſtū ꝑuenerit ⁊ ſit verus an non ⁊ tunc ſit fictus. ⁊ facit qꝺ no. in. l. i. §. i. ff. q̄n ap. ſit. Alij dicunt fictum cum ius citat verum cum citat homo quia nūcius ⁊c̄. ff. de ar. celſus. ⁊ facit qꝺ no. compo. ⁊ archi. ꝺ ele. c. i. li. vi. ſic vera interpellatio que fit expreſſe ꝑ hominē. ff. ꝺ vſur. mora ficta que tacite fit ꝑ legem. vt in ꝑſona minoris. ff. de leg. ij. l. ticia ſeia. §. vſuras. C. in qui. cau. in inte. re. non eſt ne. l. in minorum. De vero ⁊ ficto placet ſecūda opi. reprobata p̄ma et quarta ⁊ licet tertia in ſe ſit vera quia vere iudici ꝯtumacit̄ reſiſtit is qui non inuentus citatiōis noticiā habuit ⁊ non venit tn̄ quia id iudicialit̄ non ꝯſtat ⁊ ex p̄ſumptione iudicamuſ habemus illū pro ficto vbi iudicialit̄ ergo ꝯſtaret haberet̄ ꝓ vero. ⁊ ſic poſſet intelligi. §. ſi autem. de quo ſubmittā. Iteꝫ ſciendū q̄ circa ꝯtumacis ap. eſt opi. etiam quadruplex. Cōmunis habet q̄ fictus appellat. C. quō ⁊ q̄n iu. ab eo. ff. quando ap. ſit. l. i. in fi. C. de li. cau. ſi is. ⁊ facit hec decre. Secūda ſingularis opi. Ja. bal. ⁊ odof. quam ſequebat̄ dn̄s meus in l. ꝓꝑerandū q̄ etiā ficte ꝯtumax nō appellet. ⁊ h̄ dicūt per. §. ſi autem. e. l. de iudi. q̄ loquit̄ de p̄te nō inuenta. ꝓ his facit ff. ꝺ iud. l. ⁊ p⁹ edictū i fi. ſine ſuppletiōe legēdo. ſed vt ibi dicit glo. ſi finis loqueret̄ de eo q̄ nec vere nec ficte ꝯtumax eēt non eſſet ap. neceſſaria. q̄ ipſo iure ſnīa nulla eēt ⁊ ſi exponaſ qꝺ ibi dicit. audiet̄ bñficio nullitatis ſine ap. remedio. nō cōuenit rn̄ſio narrātis. ꝯ illud de fi. inſtru. inter. §. cetez. Alij dicunt ficte ꝯtumacē appellare. ⁊ poſſe q̄ venit iudice ſedēte ꝓ tribunali alias non appellat. ⁊ ſic intelligunt. §. ſi auteꝫ. Alij dicunt nedum fictum ſed etiam verum appellare poſſe. dummodo non ſit manifeſtus quem ſupra vocaui euidentem vel veriſſimū. ⁊ pro his facit hec littera. ⁊ de ſen. excō. venerabilibus. §. idem eſt. vbi videtur expreſſum q̄ citatus non veniens ſit preſumptiue ꝯtumax quia potuit impediri ſic q̄ venire non potuit. Cum ergo eo caſu beneficio abſentie reſtituere tur contra ſententiam. de re iudi. cum Bertoldus. de reſtitu. in inte. ex litteris. ⁊ de hoc. ff. de dam. infec. ſi finita. §. ſi forte de re iudi. queſitum. fortius ergo beneficiuꝫ ꝓbabilis abſentie illum excuſabit a contumacia vt appellare poſſit vt preſens. obtinere ſententiam retractari propter iniquitatē ſui. nō propter abſentiam tm̄. fateor tamen q̄ vbi preſens appella-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

re nō poſſet vt q₂ tertio citatus. tūc neceſſaria eſſet reſtitutio de q̄ in p̄dictis iurib⁹. Et ex his ꝯcludi poſſet ⁊ ſcio ꝙ nouuz videbit̄ ꝙ ſi ꝯtumax q̄ nō vēit appellat. iudex a q̄ appellat ſi ſcit illū euidētē vel verū ꝯtumacē ap. nō deſeret. ſed in cā vel executioni ꝓcedet. iudex tm̄ ad quē ap. recipiet. ⁊ priuſ h̄ ꝑiu diciali cogſcet. ſ. an potuerit appellare. et ſi cauſa cognita in uenerit illuz manifeſtum ⁊ euidentē ꝯtumacem vel verum ſi ue inuentū ſiue nō inuentum q̄ tm̄ poſtea citatum ſe nouit nec apparet ipſius iuſtū impedimentū vel excuſatio ⁊ ſic ꝯtēpſit ꝓnūciabit ap. nō deuoluere. ⁊ in ap. cauſa nō ꝓcedet. Si vō ſibi ꝯſtabit illū licet inuentū. fortius n̄ inuentū q̄ poſtea ſe citatum nouit iuſte impeditū ꝓpt̄ qd̄ venire nō potuit vel ſaltem excuſabilē vt q₂ credidit terminū ꝓrogatū. de reſti. in inte. ex lr̄is. ⁊ fa. qd̄ ibi ſcripſi poſt Uin. ⁊ Ian. cum ꝓpt̄ h̄ appareat eū nō fuiſſe ꝯtumacē q₂ nō ꝯtempſit. ff. de re iudi. ꝯtumacia ꝓnūciabit ap. deuoluere ⁊ de illa cogſcez. ⁊ ē ſi. qd̄ ſcripſi. ṡ. de ap. ad h̄ ſi in vna. ⁊ ṡ. de reſti. ſpo. ſollicite. de teſti. veniens. ij. de ap. nō ſolū. li. vi. in. iij. glo. ad tex. g̃ redeūdo videtur ſm p̄dicta ꝙ de prima ap. vt ꝑiudiciali p̄mo cogſcet̄. de or. cog. tuā. cui⁹ euentus ulteri⁹ cognitionē dabit vel denegabit initiū. de ele. ſi forte. li. vi. Sed ſm h̄ q̄d releuat ſecūda ap. cū ꝓnūciato ꝙ primo fuerit bene appellatū reuocet̄ ſnīa ꝑ modū nullitatis vel attētati. de ap. no ſolū. li. vi. ⁊ ꝓnūciato ꝙ male fuerit appellatū apparet illū poſtea ꝯtumacē fuiſſe ⁊ ſic nl̄ reuocabit̄. ⁊ fa. qd̄ ſcripſi poſt Inno. ⁊ hoſt. ꝺ ap. interpoſita in fi. i. rn̄. Rn̄deo valet ad h̄ q₂ nō coget̄ ꝓſeq̄ primam ſed ꝓſeq̄ndo ſecūdā ſi excipiat̄ de ꝯtumacia replicabit de iuſta ap. de q̄ iudex ſecūdo cogſcet nō vt ꝓnūciet bene vl̄ male appellatū vel vt reuocet attētata ſed ſolū vt ꝓnūciet illum appellare potuiſſe vel nō. ⁊ ſic appellationē deuoluere vel nō. ⁊ ſic iudex ap. tertio ſup eodē articulo interiecto ꝙ n̄ licuit de h̄ cognoſcit ⁊ ꝓnūciat. ṡ. de ap. ſua n̄ h̄. Itez valet quia ſm h̄ audiet̄ ꝓſeq̄ns ſecundā licz tp̄e quo ꝓſequit̄ ſit lapſum tp̄s prime ꝓſeq̄nde. bn̄ facit. de ſen. ex. licz. li. vi. Si vero etiam tp̄e ſecūde appellatiōis lapſum erat tp̄s ꝓſecutiōis p̄me. vide qd̄ ſcripſi de ap. directe ſup glo. ij. Itē valz ꝙ poſſet aliqd̄ ꝓbabile dubiū p̄mo appellantē excuſare a ꝯtumacia licet appellatio ꝑ ꝓbata iuſta ꝓnūciari nō pōt. fa. ꝺ elec. c. i. li. vi. Itē poſſet ſecūda eſſe interpoſita ad alium iudicem q̄ magis expediret appellāti ꝙ prim⁹. Ex p̄dictis ſolui videt̄ qd̄ no. ṡ. c. cō. de elec. cauſam. § pe. in vi. glo. ꝙ artat⁹ ꝑ dec. illam q̄ nō venit nec miſit ſi appellata diffinitiua ſi nō doceat de iuſto impedimēto qd̄ excuſet ꝯtumaciā nō debeat audiri forti⁹ eni cadit vera ꝯtumacia in citato ꝑ ius cōe qd̄ ignorare non licuit ꝙ in citato per iudicem.

Si duob⁹. determīat caſum dubiū circa decre. ſecundam de p̄ben. li. vi. q̄ reſeruat collatiōi papali bn̄ficia in curia vacātia an locū habeat in duobus litigantib⁹ in curia ſup bn̄ficio ſibi collato alter ſi morit̄ vel vterq;. ⁊ diſtinguit p̄ncipalit̄ duo mēbra. q₂ aut vterq; morit̄ in curia aut vterq; ex̄ curiā aut alter tm̄. In p̄mo diſtinguit aut vterq; morit̄ in curia. aut vterq; ex̄. aut alteri⁹ ⁊ alter ext̄ et h̄ vltio caſu. aut alter tm̄ poſſidebat aut neut̄ ⁊ ſi alter. aut q̄ morit̄ in curia aut q̄ ext̄. In ſecūdo etiā principali membro ſcz cū morit̄ alter tm̄ tūc ſubdiſtinguit. q₂ aut bn̄ficiū ſpectabat ad mortuū aut ad ſuperſtitem aut ad neutrū. ⁊ ſi ad mortuū aut morit̄ in curia aut extra. ⁊ ſcd̄m principale membruz ꝓſequitur ibi ſi vō alter. tertio ꝓſtat̄ ibi ſalua tamen.

Clemens .v. in cōci. viēn.

Ut lite pendēte nihil innouet̄.

Si[a] duobus[b] in romana[c] curia ſup beneficio[d] ſibi collato[e] litigantib[f] in eadē curia mori[g] contingat[h] vtrūq; collationem huiuſmodi beneficij ad romanum pontificem[i] ſi vero extra dictam curiam[k] ad ordinarium[l] decernimus ꝑtinere. niſi[m] forſan aliuſ ab eis[n] in dicto beneficio ius[o] haberz quod ſi vnum in dicta curia. alterum vero extra mori contingat. ſi moriens in curia be-

b Duobus. vel pluribus cū ſit eadez ratio. ꝯcor. qd̄ no. ꝺ reſcrip. duobus. li. vi.

c Romana curia. quod dic vt no. ṡ. de preben. p̄ſti. li. vi.

d Beneficio. large ſumitur comp̄hendens dignitates. de p̄ben. c. ij. li. vi. ſaluo qd̄ ibi no. in. ij. glo.

e Collato. ſecus g̃ ſi litigarent illud ſibi debitum. ⁊ ꝯcor. quod dixi. ṡ. in cle. ꝺ de reſcrip. auditor. et per hoc puto ſolui qd̄ dubie tāgebat archi. ꝺ ele. ſi electio li. vi. ꝺ electo in prepoſitum non ꝯfirmato qui moritur in curia an p̄poſitura vacet i curia allegabat pro ⁊ ꝯ que no. lxiij. di. q̄nto puto ꝙ non etiam ſi ibidem ſup electiōe ⁊ ꝯfirmatiōe litigabāt ꝑ hāc lr̄az durat eni prima vacatio vſq; ad ꝯfirmationē. fa. de ele. cupiētes. ⁊ c. ꝙ ſit. in prin. li. vi. q̄ ꝑ ꝯfirmationē deſinit. de trāſla. c. i. ⁊. ij. fa. hoc ꝓ opi. quā tenui. de ele. cupiētes. § q̄d ſi. i vi. glo. q̄ incipit ⁊ ꝑtinet. Sed de p̄orib⁹ bn̄ficijs ꝯfirmati in curia ad dignitatē cui⁹ adeptio facit illa vacare dubitat̄ an vacaſſent in curia. ⁊ placet arch. in dec. cōmiſſa. de elec. li. vi. ꝙ nō. quia nō vacant ꝑ ꝯfirmationē. ſed ꝑ poſſeſſionē pacificaz vel ex̄ q̄ ſtat ꝑ ꝯfirmatū q̄ min⁹ illā habeat vt ibi. ⁊ de p̄ben. licet ep̄s. e. li. dicebat tm̄ ꝙ ſi ille ꝯfirmat⁹ manet in curia ⁊ per ꝓcu. poſſeſſionē app̄hendit ꝙ bn̄ficia vacabūt in curia. quia talis poſſeſſio q̄ ad priora beneficia fingit illū mortuū. vij. q. i. § ecce in q̄bus. ſed mori nō pōt niſi vbi ꝑſonaliter ē ergo ⁊c̄. Non placet h̄ dictū ex̄ q̄ ſequeret̄ ꝙ bn̄ficium ꝑ ꝓcu. renūciatum in curia vacaret eo loco vbi eſſet renūciatiōis tp̄e q̄ ꝓcu. ꝯſtituit qd̄ eſt falſum. vt ipſe idem no. in decr. ij. de p̄ben. Et ad § ecce rn̄de ꝑ nō. de reſcrip. ſuſceptū. li. vi. in gl. pe. q₂ non vere mortuus ſed fingit̄ ⁊ illa fictio bn̄ pōt trahi ad locū vbi poſſeſſionē apprehēdit. vbi ergo ꝓcu. mādatū hn̄s poſſeſſionem app̄hendit ibi ⁊ hodie vacat bn̄ficiū. ſed vbi amic⁹ vel negociator geſtor id feciſſet ꝓcedere poſſet illa opi. quia tunc vacant per acceptionē ⁊ ratificationē per illum factam i curia ⁊ non prius. facit de preben. ſi tibi abſenti. li. vi. Itē aduertendū ꝙ ſepe curia priora beneficia electi in ep̄m in curia ꝯſecrati ſtatim ꝯfert. quod puto fieri non poſſe illo non ꝯſentiente niſi prius habeat poſſeſſionem ep̄atus. non eni per ſolam ꝯſecrationē vacant priora ſed per ꝯſecrationē ⁊ tranſlationem ⁊ lapſum temporis quo debuit ꝯſecrari prout etiam ſcripſi poſt Inno. ⁊ compoſt. de ele. cum in cunctiſ. x. cū vō ſuper vi. glo. ſi ergo ꝯſecratiōis tp̄e poſſeſſionez habebat tunc ſtatim vacant priora ⁊ in curia vbi ꝯſecratur. ⁊ ꝑ hoc videtur ꝙ ſi ꝯſecratus in curia poſſeſſionē non habēs vadit ad partes ⁊ ep̄atus poſſeſſionem apprehendit ꝙ priora illi⁹ beneficia non vacent in curia niſi ſpecialiter fuerint reſeruata. Scio tamen ꝙ curia hoc non recipiet.

f Litigantibus. in hoc ad titu.

g Mori. idem puto in renūciatiōe vel alia vacationis forma etiam ſi miſceantur vt quia vnus moritur alius renūciat cum ſit eadem ratio. ⁊ facit prealleg. § ecce. vij. q. i.

h Contingat. ſimul vel ſucceſſum.

i Pontificem. tolle litteram decernimus pertinere.

k Curiā. repete mori ꝯtigat vtrūq; collationē hm̄oi bn̄ficij.

l Ordinarium. i. collatorem etiam ſi nō haberet ordinariaz iuriſdictionem. ſic de ꝯceſ. p̄ben. ſi ſoli. li. vi.

m Niſi. hanc exceptionem etiam in inferiorib⁹ membris intelligas repetitam.

n Ab eis. litigantibus mortuis.

o Ius in re vel ad rē. ꝺ vtroq;. de ꝯceſ. p̄ben. c. vi. li. vi.